

Ngồi cha vô danh và món quà vô giá

Có một điếu khác lạ, hôm nay chú ý không đến trong lòng. Tự nhiên lại thấy trong lòng, điếu này khi nhìn con ngồi ở ta đâm ra lo sợ

Sáng nào cũng thấy, ngồi ở đàn ông xa lạ cứ đứng trong lòng cứ đứng trong lòng. Ông ta nhìn quanh cơ qua lại như tìm kiếm ai đó. Một con ngồi ở xa lạ và khó hiểu đem đến cho ta một tâm trạng không mấy yên lòng.

Thấy bóng ánh mắt lấp lánh, rưng rưng đến trong lòng như ngẹn ngẹn ở hốc sinh lại dành cho ông là sự ấm áp, khi thấy, xa lánh. Sự khó hiểu của ông đàn ông đến ra trong tôi và một người bao nhiêu câu hỏi, ai cũng đến như một câu trả lời. Không ngày nào đến trong lòng mà ánh mắt tôi nhìn vào người đàn ông gầy gò, ốm yếu kia. Tôi vẫn dĩ nhiên không có tính hay tò mò chuyện người khác, cũng không muốn liên quan, xin bài đến cuộc đời của ai khác. Nhưng thấy sự ngồi ở đàn ông đó khiến tôi phải suy nghĩ, suy nghĩ rất nhiều, cứ

ó
lại tôi thấy người đàn ông đáng thương nên muốn giúp đỡ hay là sự hiểu đến như một thói vô tình muốn đào sâu vào cuộc sống riêng tư của người khác để giải

q
uyết những khúc mắc

c
đến ra trong mình. Đây là sự thông cảm hay sự xa lánh thói của tôi. Tôi thấy sự không hiểu.

Một lần, hai lần không nói những thói sự ngày nào cũng vậy, ông ta đứng trong lòng cứ đứng tại lúc sáng cho đến tận trưa, một hành động, một trạng thái, vậy nên một người luôn chú ý đến ông ta. Ông ta đứng trong lòng, vẫn dáng vẻ gầy gò, ốm yếu, vẫn là bộ quần áo đã đi bụi màu, vẫn khuôn mặt buồn rầu và ánh mắt mang một nỗi đau. Ông thấy đứng ngoài mình vào vách tường chốc chốc, nhìn những hốc sinh bồng bềnh vào trong lòng, lúc tan trưa ông ta vẫn đứng ở đây. Là phải chăng? Ông ta chốc chốc không phải vì tôi chăng ông ta đi với con mình đến trong lòng và lúc ra về ông ta cũng chốc chốc mình. Ông ta có vẻ không có ý để xa, nhưng ông ta dường như không đến bình thường, lúc tôi thấy ông cứ một mình, lại có lúc ông ta đưa tay lên

chùi nước mắt đang chảy trên hai gò má nhăn nheo. Tôi không vội đưa ra quyết định cho nhà ông suy nghĩ trong đầu mình, vì tôi biết không nên đánh giá con người ta qua vẻ bề ngoài để rồi đó chúng nói lên được gì cả. Tôi quyết định tiếp tục quan sát.

Lúc trước tôi nhìn thấy ông ta lúc sáng sớm trong phòng và lúc tan trong phòng. Hôm nay tôi quyết định thăm dò con người này và vào thời gian ra chơi quý báu của tôi. Tôi không nghĩ ông ta sẽ đi đó còn đi đó vào thời điểm này, nhưng ông ta không vội, ông ta vẫn ngồi đó, mắt mình dõi chân thành, trông thật đáng thương biết bao. Ông ta không có nhà? Ông ta cỡ là một lão hành khất? Nhưng ông ta chìa bao giấy chìa tay ra xin ai một thứ gì? Mắt ông suy nghĩ trong lòng với nhau, tóm lại đi đâu tôi cũng biết là ông ta là ai? Càng tò mò khi nào tôi càng để ý đến ông ta nhiều hơn, tôi quan sát mọi cử chỉ hành động của ông ta. Lúc ra về, tôi để ý thấy ông ta cứ đảo đảo nhìn chằm chằm vào các bạn trẻ sinh, không chỉ tôi đang nhìn ai cũng không hài lòng thắm chí là bất bình với hành động của người đàn ông được coi là không bình thường này.

Mọi ngày đến lớp người đàn ông đó cứ quanh quẩn trong trí óc tôi, tôi chẳng thể nào ngăn chặn những dòng suy nghĩ. Tôi cảm thấy tâm trí mình mất mát, khó chịu với người đàn ông mà tôi không thích hay là ghét. Lúc ra về tôi mất kiểm soát tâm trạng thế nào, tôi nhồm nhồm và bước đi thật nhanh nhưng tôi không thể không nhìn mà đi được nên tôi phải mất ra và phải chờ người khác rồi mới đi mà tôi không bao giờ quên thấy. Người đàn ông ngồi tựa vào vách tường trong phòng, ông ta ăn những gì trong nước mắt. Con người này bây giờ là một mảnh đời bất hạnh thì phải? Nhìn dáng vẻ ông này tôi lại nhớ đến ba tôi, một người đàn ông hi sinh tất cả cho gia đình, ba phải làm công việc vất vả, vất vả cho các con có được niềm vui, niềm hạnh phúc trong cuộc sống. Có những lúc ba đau buồn, mắt mờ nhưng chẳng bao giờ than vãn. Ba luôn là người tuy vất vả nhưng nhàn. Nhưng về ba tôi nhìn lại người đàn ông, bên cạnh ông ta còn một hộp cơm nữa, tôi chú ý, ông ta không để ý đến hộp cơm đó. Vậy hộp cơm đó dành cho ai? Tôi suy nghĩ một hồi, cuối cùng tôi cũng đưa ra quyết định suy luận logic. Nếu ngày nào ông ta cũng ngồi đây, kể cả là ăn cơm thì chắc này tuy nhiên người đi đến ông nhìn vào sẽ không thể đoán ông biết đã biết cái cây thông phía trước che khuất, nhưng sao bác bỏ và không bỏ ông ta đi nơi khác? Lúc trước có vài đám thanh niên trẻ hộp cơm trong phòng đã bị bác bỏ đi ngay lập tức. Vậy nếu tôi đi hỏi bác bỏ và chắc sẽ có câu trả lời.

Ngày hôm sau trong phòng, vẫn giữ mặt đích hôm qua, tôi tìm bác bỏ và. Bác này đang tìm kiếm cho vẻ đẹp hoa bên cánh trái, tôi bước đến:

- Bác ơi cháu hỏi bác mắt tí được không ?

- Cháu hỏi gì ? - Bác ấy đáp

Tôi không vòng vo mà vào ngay vấn đề :

- Thưa bác, cái người đàn ông cũng người trẻ cũng trẻ sao bác không đưa ông ấy đi ?
Cháu thấy ngày nào ông ấy cũng người nhây tếu lúc sáng đứng tan trà ông ? Ông ấy cứ nhìn
chầm chầm vào các bạn nữ sinh , các bạn đứng thấy không thoải mái , nhiều bạn còn phẫn nộ ,
buông lời chê trách người đó .

Nghe tôi nói, bác ấy ngơ ng tay , bác ấy bỏ tôi cùng bác đứng chờ người đàn ông đó . Bác nói :

- Bác biết bạn cháu nhìn thấy con người này thì rất sợ hãi . Nhưng các cháu đừng buông
lời chê trách , thái độ kỳ dị với người này . Các cháu không nên hành động như mặt con người vô
thực . Bạn cháu đứng đợi để hỏi cớ mà , đừng nhìn vẻ ngoài mà đánh giá mặt ai .

- Tôi sai gì ? - Tôi nôn nóng hỏi bác ấy và nhìn người đàn ông vẫn đang cầm cuốc và mặt
thở hổn hển trên mặt đất .

Bác ấy ôn tồn :

- Bác lúc đứng cũng không biết , cũng người người này có ý đồ gì . Sau này tìm hiểu mới biết con
người biết hành này vô cùng đáng sợ . Cách đây hai năm , người này có mặt đưa con gái,
nó rất đẹp thông minh, vẻ đẹp hấp dẫn người khác rất hiếm lành. Mẹ mặt sợ nên chỉ còn hai cha con, ông ấy
rất thông minh con, con bé lại rất có hiểu . Nhưng rồi tai họa đến bất ngờ , lúc nó chuồn bỏ bả bả c
chân vào cặp ba , trông mình chính là nó nó sợ hãi cớ như không có vẻ tai nạn này . Mặt vẻ
tai nạn đã xảy ra với con bé, nó đã cướp đi sự sống của con bé, cướp đi đứa con thân yêu của
ông ấy . Thật tội nghiệp . Sự việc này đến quá đột ngột khiến ông ấy trở nên điên loạn , thần
kinh không được bình thường . Nhưng thực không còn tình huống như trước nữa .

Bác im lòng mặt hời rời nói tiệp :

- Không hề phá nhà , phá xóm, ngày nào ông ta cũng đến đây . Ngồi trên c cng t sáng trưa, có lúc ăn ở đây luôn . S dĩ ông y nghĩ con mình vẫn còn sống , nó đang học ở trường này nên ông y đến để đón con đi học . Ông y nhìn vào các n sinh là để tìm con mình, ch hoài không thấy ông y ngồi đây khóc, ông y mang đến đây hai ph n c m ăn mặt ph n mặt ph n để dành cho con . Thấy c nh y mặt đau lòng làm sao . Nhi u lúc ông y ngồi khóc mặt mình , trông rất đáng thương . Bác chng l lòng nào đợi ông ta đi , mà có đợi ông ta cũng không ch u đi , c b o ph i đi đón con v . - Nói xong bác đứng lên v vai tôi mà nói :

- Bác mong học sinh chúng cháu sẽ học .

Nói xong bác y khuyên ng i đàn ông y v nhà nhng vô ích thôi , ông y c i r i b o " ph i ch con " .

Ch , ch đến khi nào . C học tôi nghe n l i , tôi sống ng i v i nhng gì tôi v a mặt nghe . Còn đâu đây trong tôi mặt n i ni m khó t , nó mặt thiêng liêng làm sao cho tình ph t bao la bất diệt . Ông y không hề bình thường , ông y vĩ đại . Mặt tình yêu con tha thiết , mặt tình yêu l n lao v t mặt rào c n c a l t nhiên, là mình chng cho tình cha sâu nng đáng quý. V n dĩ, trên thế gian này không có món quà nào bằng tình yêu th ng c a cha dành cho con . Tôi hoàn toàn b khu t ph c tr c tình c m y, s diên d i khi n con ng i y s b t đau đến h n là ph i đi di n v i s th t . Tôi nh n th y đ c tình ph t mặt thiêng liêng làm sao .

Cu c sống th t không dễ dàng, chúng ta nhìn thấy nhng mặt nh đ i bất h nh nhng ch a bao giờ nhìn nh n bên trong nó có nhng đ i u t đ p gì . Cu c sống l i quá kh c nghĩ t khi không ban tng cho nhng con ng i bất h nh y mặt chút h nh phúc.Qu là cu c đ i luôn ch a nhng đ i u ngh ch lí đến n i ta luôn ph i đ u tranh để giành gi t h nh phúc. Mặt sai l m c a tôi, khi ch nhìn nh n con ng i ta qua v b ngoài, mặt cách nhìn nh n sai l m .

Hôm sau đến trường, trong tâm trí vẫn th m nhu n câu chuyện hôm qua . Tôi ghé mặt hàng bánh mì, tôi đã ăn sáng ở nhà , tôi mua cho mặt ng i khác . Đến trên c cng tôi đứng l i , mặt chỉ c bánh mì lên đôi bàn tay g y gu c ,nhấn nheo c a chú y "Chú ăn đi ?" Chú y không nói gì ch nhìn tôi , mặt ánh mặt m áp, có l đã rất lâu ch a có ai quan tâm đến chú hay là vì t m lòng c a mặt ng i xa l nh tôi khi n chú y xúc đng . Tôi cũng th tâm trng vui h n

mọi ngày , thoai mái hơn mọt cảm giác như vĩa xoá tan đi như ng muon phiun , lo âu .

Tôi luôn trân trọng và khâm phục tình yêu thong của chú y dành cho con mình , li vô cùng thong của m tronc c nh đoi của chú . Hàng ngày c th sáng s m tôi b n tronc tôi v i chú thong v y tay chào nhau lúc tan tronc tôi thong l v i chú vài ch c phút đ trò chuy n , cũng không h n là trò chuy n , ch tôi nói còn chú thì c c i vì v n dĩ chú không th nh bao nguoi bình thong . Nh ng đôi lúc chú cũng hay nói v i tôi nh ng li c đ ng " h c t t nhé " . Th t s tôi không h nghĩ chú y là ng i không bình thong , đ ng nh trong chú luôn cháy m t ngon l a m t khát khao tình cha con mãnh li t , luôn mu n dành h t yêu thong cho con gái mình . Luôn mu n đón đ a con đi h c , luôn mu n nói nh ng li nh " hôm nay h c t t không con ? " , " con h c hành m t không? " Nh ng cu c đ i không cho phép chú có đ c nh ng đ u gi n đ n y . Tình c m y khi n tôi càng trân trọng chú y h n , nh ng l n trò chuy n v i chú li khi n tôi c ng yêu thong con ng i này , v i tôi chú đã là m t ng i cha vô danh của tôi .

Hôm sau , tr i v n trong xanh , gió v n mang mây đ n , m t tr i v n m c đ ng đông l n đ ng tây . Nh ng có m t đ u khác l , hôm nay chú y không đ n tronc . T nhiên li th y tronc v ng , đ u này khi n con ng i ta đ am ra lo s . Tôi th y m t đ u b t an , lòng c b n ch n không yên , chuông báo ra ch i tôi v i ch y ra c ng tronc nh ng chú v n không đ n , tôi mang m t n i lo âu không yên. M t con ng i chúng ta v n thong hay g p b ng nhiên m t ngày nào đó bi n m t khi n ta có c m giác nh thi u v ng m t th gì đó , c m giác này tôi đã g p nhi u l n khi cô bán bánh không còn bán hàng tronc tronc , hay cô lao công không còn làm vi c trong tronc , nh ng c m giác này có ph n đau bu n h n thì ph i . Lúc ra v , v a đ ra g n đ n c ng chú b o v có g i tôi vào . chú y đ a cho tôi m t h p quà r i b o là c a ng i đàn ông ng i tronc c ng g i cho tôi .

C m h p quà trên tay , tôi th y đ ng nh có cái c m giác gì đó , là lo âu ? , là nôn nóng ? không ph i , m t c m giác của s chia xa . Tôi m h p quà , m t chi c đ ng h , có quai đeo b ng da , m i tinh r t đ p không ch chi c đ ng h còn có m t cái thi p nh v i dòng ch mà m c đã phai " T ng con gái yêu mong con có m t năm h c m i vui v " . Thì ra đây là chi c đ ng h chú y dành t ng cho con khi cô gái s p thành n sinh trung h c , nh ng cô gái v n ch a k p nh n món quà . Tôi c m nh n đ c tình yêu thong vô b c a ng i cha dành cho con gái . Th i gian qua cũ l chú y đã coi tôi nh m t đ a con , chúng tôi cùng trò chuy n cùng c i , cùng c đ ng nhau , tuy không quá sâu s c nh ng tôi c m nh n đ c m t tình thong của chú dành cho tôi . Bác b o v cho tôi bi t , ngày hôm qua chú y đã g i món quà này cho chú y đ đ a li tôi , hôm nay ng i nhà chú y đã đ a chú y vào b nh vi n tâm thân đ đ u đ ng vào chăm sóc . Đ u bi t là t t h n n u chú y đ c chăm sóc , thoát kh i nh ng li i kì th c a m i ng i nh ng tôi c m tronc v ng tronc trong lòng , tôi lo cho chú không bi t n i đó chú y s nh th nào v i n i nh con gái mình .

BÀI D THI S 20

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ 7, 15 Tháng 11 2017 07:54 -

Mỗi khi nhìn chiếc đồng hồ tôi lại nhớ về hình ảnh người cha vô danh ấy, lại cháy lên trong lòng tình phẫn thiêu liêng sâu sắc. Nó nhắc nhở tôi về tình cảm gia đình, và bản phận của một người con. Một người cha có thể hi sinh tất cả vì con cái mình để cho nó có được hạnh phúc. Cha cho dù không hoàn hảo nhưng cha luôn yêu con theo cách hoàn hảo nhất.

Một con người đều cần phải trân trọng người cha của mình. Tình cha là vĩ đại là thặng liêng là cao cả. Không ai yêu con bằng cha, cũng như không ai cố gắng vì con mà hi sinh như cha. Đó là quà tôi nhận được từ người cha vô danh ấy. Cha là hạnh phúc, hạnh phúc có chân ai có tay hãy giữ lấy.